

Publicerad 2022-10-27 12:33 av Jeflea Norma, Diana.

Vid illamående måste du rena din ektoplasma från demoner, politiska medier använde dessa skadliga aktiviteter på befolkningen.

Vid illamående måste du rena din ektoplasma från demoner.

Un terapeut cu experienta din Romania declara: "Necazurile, ghinionul si suferintele in viata unui om nu sunt intamplatoare. El le atrage, doar ca nu stie!" - Trezirea Spirituala

Om du har sett tillräckligt många läskiga Halloween-filmer, så har du hört termen "ektoplasma". Slimer lämnade sliskig ektoplasmagrönt slem i kölvattnet i Ghostbusters. I The Haunting in Connecticut avger Jonah ektoplasma under en seans. Dessa filmer är fiktion, så du kanske undrar om ektoplasma är verklig.

Verklig ektoplasma

Ektoplasma är ett definierat begrepp inom vetenskapen. Det används för att beskriva cytoplasman hos den encelliga organismen, amöban, som rör sig genom att extrahera delar av sig själv och strömma ut i rymden. Ektoplasma är den yttre delen av cytoplasman hos en amöba, medan endoplasma är den inre delen av cytoplasman. Ektoplasma är en klar gel som hjälper en amöbas "ben" eller pseudopod att ändra riktning. Ektoplasman förändras beroende på vätskans surhet eller alkalinitet. Endoplasman är mer vattnig och innehåller de flesta av cellens strukturer.

Ektoplasma eller ektoplasma är den materialiserade insikten som den psykiska vätskan tar. Det kommer vanligtvis ut ur mediets mun i ett trancetillstånd. Den erbjuds till betraktarens syn i olika former: mer eller mindre täta ångor, fina trådar eller mänskliga "masker" som tycks vara gjorda av skrynkligt papper eller tyg. "Mediets kropp - skriver Gustave Greley - avger en första amorf resp. polymorf substans. Detta ämne är uppbyggt i olika representationer som i allmänhet är av mer eller mindre komplexa organ." (Det ämnet skulle, enligt de analyser som mediet Keith Rhinehart gärna underkastade sig 1958, och som utfördes av japanska vetenskapsmän, å ena sidan bestå av mänskliga celler och å andra sidan av ett ännu oidentifierat ärende.)

Således har D.D. Hemmet producerade ofta händer som smekte betraktarens arm eller kind eller flyttade föremål. När det gäller Guzik, utsände han ansikten med mänskliga eller spöklika djurdrag. Kiuski verkade ha specialiserat sig på att materialisera händer med korsade fingrar. Eftersom materialiseringen är tillfällig, varar bara så länge transen varar, måste vi förse ektoplasman, om vi vill bevara dess spår, med ett enkelt material att materialisera: vax, något slags plastmaterial - därav idén om göra formar.

En berömd vetenskapsman med passion för paranormala fenomen, Dr W. J. Crawford, nu avliden, förklarar i sitt arbete "The Reality of Psychic Phenomena" vad ektoplasma är och hur det ser ut.

Termen "ektoplasma" kommer från föreningen av två ord: ektos = utanför och plasma = mönster.

"Utmattad" - det vill säga något som skapats utanför människokroppen var namnet på saken, nästan helt eterisk, som kommer fram ur omgivningen och tjänar de fenomen som erhålls i spiritistiska seanser.

Var kommer ämnet i ektoplasman ifrån?

Under en seans talade Crawford med en enhet som påstod sig ha varit läkare under sin livstid och som genom ett medium förklarade var substansen som utgör ektoplasman kom ifrån.

Två typer av ämnen används:

Lånade substanser - representerar 90% av ektoplasmasubstansen och är lånade från mediet och från assistenterna för spiritualismssessionen. Hela beloppet återbetalas till ägarna i slutet av mötet.

Ej återvinningsbart nervöst ämne

Den är sammansatt av det livsviktiga ämne som fyller nervcellerna och kan inte tas utan att skada miljön, förutom i en mycket liten mängd. Dess struktur förstörs av förekomsten av fenomenet och kommer därför inte att återföras till miljön.

Hur bildas ektoplasman och vilka egenskaper har den?

J. Crawford, för att fastställa ektoplasmas rörelser, föreställde och använde med stor framgång "färgämnen". Eftersom ektoplasman har egenskapen att fästa vid ett ämne som pulveriserad karmin, spritsas detta färgämne i spåret och på så sätt erhålls en färgad strimma. På så sätt bestämde forskaren

ektoplasman går ut genom den nedre delen av mediumstammen och går in igen genom samma region;

ektoplasmans utgång åtföljs av starka muskelrörelser i hela mediets kropp;

den köttiga delen av mediets kropp, särskilt från midjan och nedåt, minskar i volym, som om köttet hade smält;

den ektoplasmatiska substansen är vitaktig, transfucid och disig;

ektoplasman sjunker längs benen och går in i skorna, passerar mellan strumpan och skon, varhelst den hittar en plats;

att röra, med miljön;

den ektoplasmatiska substansen tenderar oemotståndligt att organisera sig, och ju starkare mediet är, desto bättre definieras den slutliga formen;

det försvinner, antingen gradvis eller – i fallet med en obehaglig incident – ??nästan omedelbart;

ektoplasman påverkas av assistentens tankar och känslor;

det kan bara fotograferas på magnesium, eftersom det plötsliga ljuset verkar på mediet som ett kraftigt slag.

På den här bilden "visar" Houdini världen hur ektoplasma kan produceras, men på ett sätt som lurar betraktaren

Eftersom det är allmänt accepterat att fenomen av detta slag kan utgöra, för mediet, en allvarlig fara, både fysisk och framför allt psykisk, även om medierna samtycker till att offra sig för vetenskapen, är de spiritualistiska sessioner som syftar till att skapa av vissa ektoplasmatiska uppenbarelser förnekas idag även av de mest framstående andliga lärarna.

Sedan finns det den övernaturliga typen av ektoplasma. Termen myntades av Charles Richet, den franske fysiologen som vann Nobelpriset i fysiologi eller medicin 1913 för sitt arbete med anafylaxi.(allergi) Ordet kommer från de grekiska orden ektos, som betyder "utanför" och plasma, som betyder "gjuten eller formad", och syftar på det ämne som sägs manifesteras sig genom en tranceliknande fysisk miljö. Psyko plasma och teleplasma hänvisar till samma fenomen, även om teleplasma är ektoplasma som verkar på avstånd från omgivningen. Ideoplasma är ektoplasma som formar sig till en persons likhet.

Richet, liksom många vetenskapsmän på sin tid, var intresserad av arten av det material som sägs utsöndras av ett medium, vilket kan tillåta en ande att interagera med en fysisk värld. Forskare och läkare som är kända för att ha studerat ektoplasma inkluderar den tyske läkaren och psykiatern Albert Freiherr von Schrenck-Notzing, den tyske embryologen Hans Driesch, fysikern Edmund Edward Fournier d'Albe och den engelske vetenskapsmannen Michael Faraday. Till skillnad från ektoplasma till Slimer, tidigt 1900-tal. beskriv ektoplasma som ett gasvävsmaterial. Vissa sa att det började genomskinligt och sedan materialiserades för att bli synligt. Andra sa att ektoplasman glödde svagt. Vissa personer har rapporterat en stark lukt förknippad med sakerna. Andra uppgifter angav att ektoplasman sönderföll vid exponering för ljus. De flesta rapporter beskriver ektoplasma som kall och våt och ibland ond. Sir Arthur Conan Doyle, som arbetade med ett medium identifierat som Eva C., uppgav att ektoplasman kändes som ett levande material som rörde sig och svarade på hans beröring.

För det mesta var dagens medier bedrägerier, och deras ektoplasma visade sig vara en bluff. Medan flera framstående forskare har genomfört experiment på ektoplasma för att bestämma dess källa, sammansättning och egenskaper, är det svårt att säga om de tittar på den verkliga affären eller ett exempel på en scenshow. Schrenck-Notzing fick ett prov av ektoplasma, som han beskrev som filmigt och organiserat som ett prov av biologisk vävnad, som hade brutit ner till epitelceller med kärnor, kulor och slem. Medan forskare har vägt det resulterande mediet och ektoplasman, exponerat proverna för ljus och färgat dem, verkar det inte ha gjorts några framgångsrika försök att identifiera kemikalierna i frågan. Men den vetenskapliga förståelsen av grundämnen och molekyler var begränsad på den tiden. Helt rätt, för det mesta var dagens medier bedrägerier och deras ektoplasma visade sig vara en bluff. Medan flera framstående forskare har genomfört experiment på ektoplasma för att bestämma dess källa, sammansättning och egenskaper, är det svårt att säga om de tittar på den verkliga affären eller ett exempel på en scenshow. Schrenck-Notzing fick ett prov av ektoplasma, som han beskrev som filmigt och organiserat som ett prov av biologisk vävnad, som hade brutit ner till epitelceller med kärnor, kulor och slem. Medan forskare har vägt det resulterande mediet och ektoplasman, exponerat proverna för ljus och färgat dem, verkar det inte ha gjorts några framgångsrika försök att identifiera kemikalierna i frågan. Men den vetenskapliga förståelsen av grundämnen och molekyler var begränsad på den tiden. Fair enough, Gör hemlagad ektoplasma.

Den vanligaste "falska" ektoplasman var helt enkelt ett ark av fint muslin (ett genomskinligt tyg). Om du vill satsa på effekten från mitten av 1900-talet, kan du använda vilken typ av skirt, gardin eller spindelnätsmaterial som helst. Den slemmiga versionen kan replikeras med äggvita (med eller utan bitar av

garn eller vävnad) eller slem.

Receptet för självlysande ektoplasma

Här är ett trevligt glödande ektoplasmrecept som är lätt att göra med lättillgängliga material:

1 kopp varmt vatten

4 uns klart giftfritt lim (vitt fungerar också, men producerar inte tydlig ektoplasma)

1/2 kopp flytande stärkelse

2–3 matskedar glöd-i-mörker-färg eller 1–2 teskedar glitterpulver

Blanda limmet och vattnet tills lösningen är enhetlig.

Tillsätt glitterfärg eller pulver.

Använd en sked eller händerna för att blanda den flytande stärkelsen för att bilda ektoplasmaslimet.

Kasta ett starkt ljus på ektoplasman så att den lyser i mörkret.

Förvara ektoplasman i en förseglad behållare för att förhindra att den torkar ut.

Du kan också göra ett ätbart ektoplasmarecept, om du behöver droppa ektoplasma från näsan eller munnen.

referens

Crawford, WJ Psykiska strukturer från Goligher Circle. London, 1921.

Schrenck-Notzing, Baron A. Materialiseringsfenomen. London, 1920. Reprint, New York: Arno Press, 1975.

Vetenskapen har gjort stora framsteg över tid. I laboratorier kan forskare replikera många av naturens underverk. Det finns dock ett ämne som ingen forskare har kunnat reproducera. Det är protoplasma, den levande komponenten i alla växter och djur.

Varje organism, vare sig det är en växt eller ett djur, är sammansatt av celler. Den mänskliga djurkroppen kan bestå av miljontals celler, medan en enda cell kan bilda en organism, till exempel den av protozoer.

Oavsett om den organismen bildar en val, en människa eller ett djur, är cellväggarna gjorda av samma levande substans - protoplasma.

Vem var den egyptiska döds guden?

Vilket är det snabbast flygande djuret?

Protoplasman i en cell har två komponenter. En av dem är den centrala, solida delen som kallas "kärnan". Den andra föreningen är cytoplasman, som har en mjukare, mer flytande form.

Proto plasmer är inte samma sak. Faktum är att varje typ av levande cell har sin egen protoplasma. Och varje cellkategori har sin distinkta protoplasma.

Även om typerna av protoplasma skiljer sig, består 99% av dem av kol, väte, syre och kväve, med spår av andra grundämnen.

Vad som gör protoplasman till en levande organism har ännu inte upptäckts. Men vad vi redan vet är att det är ansvarigt för varje handling av alla levande varelser. När maten assimileras i kroppen smälts den först och förvandlas sedan till vätska.

Den smälta maten måste assimileras av protoplasman, som den blir en del av. Som ett resultat av assimilering skapas en utsliten protoplasma.

Detta är en fantastisk process, eftersom protoplasman är ansvarig för att omvandla död materia till levande materia och omvandla främmande ämnen till sådana som liknar sig själv.

Dessutom lagrar och frigör protoplasman all energi som växter och djur har. Alla organismer som bildas från protoplasma har tider av verkan och tider av vila.

Protoplasman är dock känslig för yttre stimuli och stötar. Starkt ljus eller hög temperatur kan döda den.

Kemikalier kan attrahera eller stöta bort det. De elektriska strömmarna orsakar honom olika beteendedippar. Men mycket information om protoplasman och dess verkan är fortfarande en utmaning för vetenskapsområdet.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jeflea Norma, Diana. med Poeter.se id #40227 innehar upphovsrätten